

- 4) Dient artikel 7, lid 2, onder a, van richtlijn 2008/118/EG aldus te worden uitgelegd dat bij de constatering van een onregelmatigheid als bedoeld in artikel 10, lid 2, van richtlijn 2008/118/EG moet worden aangenomen dat de onder een accijnsschorsingsregeling overgebrachte en niet op de plaats van bestemming aangekomen accijnsgoederen tot verbruik zijn uitgeslagen in al die gevallen waarin niet het bij artikel 7, lid 4, van richtlijn 2008/118/EG vereiste bewijs kan worden geleverd dat de geconstateerde ontbrekende hoeveelheid totaal vernietigd of onherstelbaar verloren is?

⁽¹⁾ Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van richtlijn 92/12/EEG (PB 2009, L 9, blz. 12).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Tribunale di Bari (Italië) op 12 februari 2015 — Strafzaak tegen Vito Santoro

(Zaak C-65/15)

(2015/C 138/51)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Tribunale di Bari

Partijen in de strafzaak

Vito Santoro

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten de artikelen 49 e.v. VWEU en 56 e.v. VWEU, ook in het licht van arrest nr. 72 van het Hof van Justitie van de Europese Unie van 16 februari 2012 [in de gevoegde zaken C-72/10 en C-77/10], aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen de aanbesteding van concessies met een kortere looptijd dan de in het verleden verleende concessies, ingeval deze aanbesteding beweerdelijk is uitgeschreven om de gevolgen van de onrechtmatige uitsluiting van een aantal exploitanten van de voorafgaande aanbestedingen ongedaan te maken?
- 2) Moeten de artikelen 49 e.v. VWEU en 56 e.v. VWEU, ook in het licht van het bovengenoemde arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat zij zich ertegen verzetten dat de verkorte looptijd van de aan te besteden concessies vergeleken met de looptijd van de in het verleden verleende concessies afdoende wordt gerechtvaardigd door de noodzaak de einddata van de concessies op elkaar af te stemmen?
- 3) Moeten de artikelen 49 e.v. VWEU en 56 e.v. VWEU, ook in het licht van het bovengenoemde arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie, aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een verplichting tot levering om niet van het gebruik van de in eigendom toebehorende materiële en immateriële goederen die het beheer- en inzamelnetwerk ten behoeve van spelen vormen in geval van beëindiging van de activiteit als gevolg van verstrijken van de looptijd van de concessie of als gevolg van intrekking of verval van de concessie?

Beroep ingesteld op 12 februari 2015 — Europese Commissie/Helleense Republiek

(Zaak C-66/15)

(2015/C 138/52)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Wasmeier en D. Triantafyllou)

Verwerende partij: Helleense Republiek

Conclusies

- vaststellen dat de Helleense Republiek de verplichtingen niet nakomt die op haar rusten krachtens de artikelen 56 VWEU tot en met 62 VWEU betreffende het vrij verrichten van diensten, doordat zij het volledige bedrag aan registratiebelasting bij de registratie van een voertuig dat door een in de Helleense Republiek wonende klant wordt gehuurd of geleased, heft ten laste van de in een andere lidstaat gevestigde leverancier, zonder rekening te houden met de duur van de lease- of huurovereenkomst of de duur van het gebruik van het voertuig op het grondgebied van de Helleense Republiek;
- de Helleense Republiek verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

De Helleense Republiek is haar verplichtingen ex de artikelen 56 VWEU tot en met 62 VWEU niet nagekomen, doordat zij verlangt dat het volledige bedrag aan registratiebelasting voor voertuigen die aan in de Helleense Republiek woonachtige personen worden verhuurd of in het kader van een leaseovereenkomst ter beschikking worden gesteld, wordt betaald door de in een andere lidstaat gevestigde leverancier, zonder rekening te houden met de duur van de huur- of leaseovereenkomst of met die van het gebruik van die voertuigen op Grieks grondgebied.

Het eisen van betaling van het volledige bedrag aan registratiebelasting is onevenredig en belemmert het vrije verkeer van diensten (zie arresten Hof Cura Anlagen, C-451/99, Coevering, C-242/05, Ilhan, C-42/08, en VAV Autovermietung GmbH, C-91/10).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi
Bíróság (Hongarije) op 16 februari 2015 — Nutrivet D.O.O.E.L./Országos Környezetvédelmi és
Természetvédelmi Főfelügyelőség**

(Zaak C-69/15)

(2015/C 138/53)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Nutrivet D.O.O.E.L.

Verwerende partij: Országos Környezetvédelmi és Természetvédelmi Főfelügyelőség

Prejudiciële vragen

- 1) Is sprake van een overbrenging van afvalstoffen die geschiedt „op een wijze die niet feitelijk is gespecificeerd in het in bijlage VII opgenomen document” in de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van verordening nr. 1013/2006 ⁽¹⁾, wanneer de opdrachtgever van de overbrenging de vakjes met betrekking tot de importeur/ontvanger, de inrichting voor nuttige toepassing en de betrokken land(en)/sta(a)t(en) (respectievelijk de vakjes 2, 7 en 11 van het in bijlage VII bij de verordening opgenomen document) op onderling onverenigbare wijze invult, maar de desbetreffende informatie duidelijk vermeld staat op de internationale vrachtbrief en andere beschikbare documenten?
- 2) Zo ja, mag het dan als redelijk worden beschouwd dat op grond daarvan een boete wordt opgelegd die even hoog is als de boete voor degene die niet voldoet aan de verplichting om het in bijlage VII bij verordening nr. 1013/2006 opgenomen document in te vullen?
- 3) Is het om te kunnen spreken van illegale overbrenging van afvalstoffen in de zin van artikel 2, punt 35, onder g), iii), van verordening nr. 1013/2006 noodzakelijk dat degene die het in bijlage VII bij de verordening opgenomen document invult, de autoriteit opzettelijk misleidt?